

Scénář k rozhlasové reportáži - Vladislav Šín

Zpracovali: Rozálie Baranová, Nikola Křepelková, Viktorie Pavlátová, Adéla Poláchová,
Nikol Zaprianová

Pedagogické vedení: Mgr. Iveta Volková

ZŠ Jelínkova 1, Rýmařov

Život nám odvyprávěl Ladislav Šín narozen 25. 6. 1929. Dětství prožil v Konici u Prostějova a část dospívání v Rýmařově.

“ Tak my jsme už jako děcka byli pod Německem že. V devětatřicátým roku nás zabrali Němci. My už jsme se potýkali s tím, že jsme spoustu věcí nesměli”

No a tak využívali každé příležitosti pobavit se a tím pádem nemít negativní myšlenky.

“No my jsme jim natírali ty, natírali ty hahaha, jak byli oni, jak oni nosili ty bílý podkolenky hitlerjugend že, tak my jak jsme šli kolem nich, tak vždycky jsme jim jako s černidlem nějakým, to byl náš nejoblíbenej sport, že jsme těm německým klukům prostě začernili ty jejich bílý podkolenky”

Ale i tak si museli dávat “majzla” na okolnosti. Zábava totiž nebyla tak snadná, jak se mohla zdát.

“Udělat něco a zmizet rychle, protože moc byla u nich že, policie a všechno bylo pro ně, takže fakticky nám nezbylo, než provést něco a zmiznout rychle že, a když ho přistihli, tak měl smůlu no”

Další volnočasovou tajnou aktivitou byl skaut. Musíme uznat, že jeho opětovné zakládání bylo k nevíře. Tiše jsme mohli jenom obdivovat.

“ Pokaždé přišel nějaký režim, tak jsme museli znovu zakládat, protože první bylo těch spolků zakázat nám činnost skautskou, protože skaut byl pro komunisty stejně jako pro Němce nepřijatelný jo, takže my tím, že jsme byli skauti, tak už jsme se oddělovali od nich”

Skauti byli velmi nebojácní. Bylo jasné, že spolupráce s Němci nepřipadala ani náhodou do úvahy.

*“Spoustu lidí s Němcama kolaborovalo že a snažilo se s něma spolupracovat že, takže ono tak jednoduše to nebylo ten národ, že by byl proti německej, nebo proti” .I přesto že se po válce mnoho zlepšilo, pár tajemství zůstalo pořád skrytých.
“No po válce byly soudy jako to byly, ale všichni nebyli odhaleni. Někteří mohli tu svoji činnost tak jako zakrýt, že nebyli prozrazeni, ale spousta jich byla potom souzena po válce že.”*

Jedna věc ale byla velmi jistá. Úplně na začátku jsme začínali s informací touto.

“Holek se nám líbilo hodně”

I když poté, co jsme pokračovali v této konverzaci, tak bylo jasné, že později měl oči pouze pro jednu.

“Kde jsem se seznámil s manželkou? No samozřejmě při tančení v Pradědu. No a od těch dob jsem už neměl žádnou jinou holku”

A tím by nás měl všechny Vladislav Šín inspirovat, jelikož jedna práva láska může způsobit zvrát v mnoha věcech a tím je převrátit k lepšímu.